

ŠEPET GROZE NA NAŠI STRANI MEJE

Hrvaške krvave spletke na štrigovsko-prleški meji

Za tožilstvo 31 identificiranih trupel ni dokaz - Čemu toliko gorja in prikrivanja, ko pa je bila Štrigova v zgodovini vse prej kot hrvaška? - Le redki si upajo spregovoriti o krvavi hrvaški prevzgoji, saj je prleško-prekmurski živelj še vedno prestrašen

Vir / Avtor: **Miroslav Slana - Miros**

1. april 2009 (nazadnje spremenjeno: 2:00 1. april 2009)

Leta 1947 so se širila šepetanja o hrvaškem genocidu v Štrigovi, zato je hotela Udba navzven izrabiti montiran proces v severovzhodni Sloveniji za štrigovski pokol, a se je uštela. Udba namreč ni leta 1947, kot so zavajali, na štrigovskem območju obračunavala s prevratniško namišljeno mogočno Matjaževo vojsko, ker je bil ponesrečeno montiran proces z matjaževci končan že septembra 1946 v Mariboru. V Štrigovi je šlo za stremuški raznarodovalni genocid nad slovenskimi Medmurci.

Fotografije » 1/2

Leta 2001, ko je bilo dogovorjeno, da se posmrtni ostanki slovenskih žrtev prenesejo iz Repove šume na pokopališče s slovenskim obeležjem, so Hrvati zalili jamo z betonom.

Slovenske žrtve, ki so jih zloglasno pobili v Repovi šumi, je torej Udba nehote razbremenila očitane krivde. Kasneje je seveda hotela trupla prezreti in zanikati.

O pobitih in dokazih

Zastrašen in "prevzgojen" pa je očitno še danes prleško-prekmurski živelj. Predsednik Civilne družbe Slovenije za mejo nam je 22. marca 2004 poslal osupljivo pismo. Napisal je, da so poslali zadevo Štrigova tožilstvu v Mursko Soboto, ampak tamkajšnji državni tožilec ni maral obravnavati pobojev štrigovskega genocida, češ da ni dokazov za poboje. Malo kasneje nam je isti naslov poslal sporočilo, da je ugledna oseba iz Ljutomera zaprosila takratno državno tožilko, naj se zadeva genocida v Štrigovi ne sproži, ker da so še živi štirje udeleženci genocida.

Čemu zavajajoče floskule politikov, naj poboji dobijo epilog na sodišču? Ali naše politične žrmlje res ne premorejo toliko slovenske zavednosti in državotvornosti, da bi rekli bobu bob, temveč so jim všeč prikrita nemočna stokanja in zavajanja? Ali ni to izigravanje zavednih Slovencev, ki niso pristali na pohrvanje, in žalitev pobitih talcev ter svojcev, to naj presodi vsakdo sam?

Mi pa se seznanimo z dejstvi o znanih imenih pobitih. Med zastrašenimi svojci in očividci smo z leti dobili naslednje osebne podatke o 31 pobitih žrtvah 1947:

Več v tiskani izdaji Nedeljskega.